

28 september 2010

Det var dags för consolation run vilket innebär att de som inte gått direkt till final men ändå var bland de 35 bästa fick ett nytt försök. Fredrik Thomson var en av dessa och det enda hoppet för svensk del. Det var 20 ekipage som skulle slåss om 5 platser till finalen denna gång. Fredrik gjorde en stabil 72 runda med Gallos Stylish Star och blev trea. Det gjorde att han gick vidare till final som första svensk någonsin. Engelsmännen tog de två första platserna och fick därmed 2 till finalen. Hubert Heule från Holland tog sig vidare liksom en australiensare.

På tävlingsplatsen fanns en restaurang för alla ryttare som vi fått matbiljetter till. Det fanns alltid mat där och om man bara ville ha snacks så var det bara att gå dit och hämta, chips, bananer, kaffe, vatten, cola ja det mesta man kan behöva på en tävlingsplats. Maten bestod av bufé med en huvudrätt och sedan en massa kakor till efterrätt. Det fanns allt till frukost, massor av olika frukter att blanda till fruktsallad, yoghurt, flingor, bacon och ägg, french toast, starkt kaffe, juice, ja allt..

Efter dagens reining var det dags att åka runt tävlingsplatsen som var ungefär 3 km lång och lika bred. Vi hittade efter ett tag till marknaden igen. Där hade Casey Deary en clinic i en liten arena. Där fick man prova på att rida en reiner med hans hjälp. Intressant att se.. Lite längre bort var en annan arena där en dam i någon slags dressyrklädnad red runt med en annan häst i tömmar framför och hade någon uppvisning. Det var som tömkörning men till häst. Ändå längre bort fanns ytterligare en liten bana där två dressyryttare hade clinic med två elever och förklarade en massa för dem, hur de skulle göra och varför.

Det fanns ett mindre område där barnen skulle ha roligt med bla ponnyridning men det fanns också en mekanisk cuttinghäst med en mekanisk kalv framför. Jag fick skriva på ett papper om att jag inte skulle stämma dem om något hände och sedan fick jag också prova. Jag fattade inget. Han som förklarade var helt värdelös på att förklara och jag förstod inte hjälperna alls. Tills slut fick jag den att cutta en stund men det var inte så kul.. Styrbjörn däremot som var med tillsammans med Mona Göransson var som ett barn på julafton. Han pratade oavbrutet om cutting och var dolycklig när han hittat en gratis cutting DVD på området.

Styrbjörn och Mona hade ingen hyrbil så de fick se till att lifta med någon varje gång de skulle någonstans. De var förmodligen de som fick mest kontakt med resterande svenska lag. Kalsongerna som Styrbjörn kallade dem hade en egen shuttle som de kunde köra in på området med så de liftade ofta med dem. Vi har en egen hyrbil så vi åker runt lite hit och dit. Tyvärr har vi inte möjlighet att köra

in på området med bilen men Jim som är så otrolig på att ordna saker hade fixat ett groomparkeringpass till sig och en golfbil till oss så vi kunde komma hyfsat smidigt från parkeringen till stallet. Utan parkeringpasset fick man parkera 5 min gångväg ifrån området och sedan 30 gångväg genom området. Golfbilen sparade oss enormt med kraft och tid. Parkeringen kostade \$20 om dagen och när Jim åkte hem för hinna coacha sina elever inför Quarter Horse Congress några dagar fick vi passet. Så nu kör vi nästan till Golfbilen och sedan vidare till stallet. På vägen passerande man dressyrbanorna och delar av fältävlansbanan så man hade lite koll på vad som hände runt om.

Jag träffade på Anky Von Grunsven en dag och frågade om hon hade ridit i dressyren än. Jag visste ju att hon hade ridit reiningen i första sektionen och gjort en 70 runda. Hon svarade att hon inte hade någon motivation till dressyren eftersom hon inte ansåg att hennes andrahäst inte skulle vara tillräcklig för guld. Vet inte varför men hennes bästa häst var visst inte med längre. Ja, men nu hamnade jag ju här ändå, fast i reiningen, skrattade hon. Hon hade kul på reiningbanan och undrade hur det gått för mig. Inte så bra svarade jag men jag måste ju börja någonstans. –Precis, vad jag tänkte svarade Anky, men jag behöver nog en bättre häst. Hon började berätta om en av hennes sponsorer som hade ägde en del i hennes OS dressyrhäst. Sponsorn tyckte att det var kul att hon höll på med reining men tyckte själv att de borde köpa en bättre häst till Anky. Så vi får nog se henne på tävlingsbanorna igen och mycket troligt i hög klass.

En av de som leasade häst i USA var en av de Mexicanska pojkarna. Hans pappa hade hyrt Custom Harley som stod hos Shawn. Harley var jättefin men efter två rundor med mexikanen hade han fått nog. Hästen rykte upp huvudet under ritten flera gånger och var på väg att dra ut genom gaten. Custom Harley kostade \$11.000 att hyra under WEG.

Någon hade visst gett ett bud på \$20.000 för att få leasa RC Fancy Step, men ägarna hade bara sagt nej.

Vi har ju inte lätt här, vi har ju inga pengar i den storleksordningen...

Efter äventyren på tävlingsområdet begav vi oss hemåt för att fixa iordning oss inför kvällens Bluegrass fest. Anneli Silverstolpe hade promotat festen och sa att alla reiners skulle dit. Vi fick en karta att titta på och konstaterade att det låg precis utanför området. När vi skulle dit hade de stängt exiten och dirigerade oss runt i en timme innan vi till slut gav upp eftersom vi inte hittade dit. Jag ringde Anneli och frågade var det var men hon visste inte och skulle inte dit..

Kl var ca 8.30 när vi hittat en restaurang som vi ville äta på så vi satt där några timmar med Marcia och Michelle och hade minst lika trevligt som vi kunde haft på festen. Serveringspojken kom fram och undrade om vi hade en ”girls night out”. Han hade bara sett Henris långa dreads bakifrån☺ det hade vi roligt åt en

stund. Vi har rätt roligt åt att Amerikanska laget består av Shawn, Craig, Tim and Tom. Det låter som en tecknad serie.

Michelle brukar titta på min dagbok och kopiera och klistra in i google översättning. Att vara ute och rida på den stora banan blev att vara ute och rida på den stora bananen i Google. Så nu har vi bananer både här och där.. det var inte det enda som blev väldigt roligt i Google översättning så prova det får ni se.